

Тази история се случила в Канада.

Дитер искал да слуша общата конференция. Опитал се да стои кротко. Опитал се да слуша речите. Но неговият аутизъм му пречел да се съсредоточи. Той се въртял по дивана. Играел с играчките си. Тичал наоколо.

Тогава той погледнал към Татко. Татко седял тихо и слушал говорителите. Дитер искал да бъде като него. Той извадил

нещата си за рисуване. Може би оцветяването щяло му помогне да стои кротко.

Докато оцветявал, Дитер слушал как старейшина Джефри Р. Холанд говори. Старейшина Холанд разказвал история за Исус. Исус казал на един богат младеж да даде всичките си пари на бедните*.

Дитер също искал да помага на хора, които нямали достатъчно пари. Хрумнала му една идея как да го направи.

Как картините на Дитер могли да помогнат на другите?

Совата и косатката

„Мамо, искам да оцветя сова – казал Дитер. – Можеш ли да ми очертаеш една?“ „Разбира се“ – отвърнала Мама. Тя нарисувала сова.

Дитер потопил четката си в боята. Първо оцветил крилата на совата. Някои пера оцветил в кафяво, а някои – в оранжево. Докато оцветявал, той слушал останалите речи. Дори когато всички речи свършили, Дитер продължил да работи. Искал совата да бъде перфектна.

Най-после Дитер бил готов. Показал совата на Мама.

„Прекрасна е! – казала Мама. – Да я окачим ли на стената?“

Дитер поклатил глава отрицателно. „Искам да я продам и да дам парите, за да помогна на хора, които нямат достатъчно пари. Както казаха на конференцията“.

Мама се усмихнала. „Да видим какво може да се направи“.

Тя публикувала снимка на картината на Дитер за продажба в интернет. Мама написала, че Дитер ще дари парите на приют за бездомни хора.

На другия ден Дитер и Мама проверили пощата. Дитер не можел да повярва! Много хора искали да купят неговата картина. Той се радвал, че толкова много хора искали да помагат.

Един ресторант в града на Дитер искал да купи картината. Те казали, че щели да платят 10 пъти повече от това, което Дитер и Мама искали за нея! Други

магазини също поискали картини от него. Дитер имал още работа!

Мама очертала още животни и Дитер извадил боичките. Оцветил един вълк, един лъв и една косатка. Косатката му била любима. Той я кръстил „Отис, косатката“. Един магазин за хранителни стоки близо до дома му я купил. Следващия път, когато Дитер отишъл до магазина, той я видял да виси на стената!

„Виж, Мамо!“ – Дитер посочил картината.

„Еха! – казала Мама. – Сега всеки път, когато дойдем тук, можем да си спомняме как талантът ти помогна на хората“.

Дитер се гордеел, че хората харесвали неговите картини. Но той бил още щастлив, че може да помага на другите. Той се радвал, че е слушал общата конференция. ●

* От „Най-ценното притежание“, Лиахона, ноем. 2021 г., с. 8-10.

Дитер рисувал картини, които да продава, защото искал да помага на хората. Как можете вие да помагате на другите?